

20. ročník, úloha III. 3 ... vzdálenost vizuální dvojhvězdy (4 body; průměr 3,15; řešilo 27 studentů)

Z redukovaných hvězdných spekter složek dvojhvězdy (podle přítomných spektrálních čar, z nichž žádná v tomto případě nemění svou polohu v čase) jsme určili spektrální třídy obou hvězd a následně odhadli jejich hmotnosti na 2 a 3 hmotnosti Slunce. Z pozorování dalekohledem s ohniskovou vzdáleností 3 m víme, že složky skutečně obíhají v neměnné vzdálenosti 5 úhlových minut od sebe jednou za 50 let.

Dokážete z těchto informací určit vzdálenost dvojhvězdy od Slunce? Pokud ano, uveďte, jak jste jednotlivé informace použili, anebo nepoužili, a výsledek vhodně zaokrouhlete. Také okomentujte, jaký vliv na něj má nepřesná znalost údajů, zejména hmotností.

Při astronomickém pozorování vymyslel Pavel Brom.

Hvězdy o hmotnostech M_1 a M_2 na sebe gravitačně působí. Víme, že spektrální čáry v čase nemění svoji polohu. Z toho můžeme odhalit, že se hvězdy pohybují v rovině kolmé na spojnici Země a těžiště soustavy dvojhvězdy. Je vhodné zdůraznit, že tato situace je velmi vzácná. Úhel, pod kterým je pozorujeme, se nemění, hvězdy se tedy budou pohybovat po kružnicích se středem v těžišti. Pro poloměry těchto kružnic platí $M_1 r_1 = M_2 r_2$. Z třetího Keplerova zákona v přesném znění vypočteme vzdálenost R mezi hvězdami. Vzdálenost dvojhvězdy od Slunce potom určíme pomocí goniometrických funkcí v trojúhelníku.

Postupujeme podrobně a odvodíme třetí Keplerův zákon. Na každou hvězdu působí gravitační síla a odstředivá síla. Obě síly musí být v rovnováze

$$\frac{\varkappa M_1 M_2}{(r_1 + r_2)^2} = M_1 \omega^2 r_1, \quad \frac{\varkappa M_1 M_2}{(r_1 + r_2)^2} = M_2 \omega^2 r_2,$$

kde $\omega = 2\pi/T$ a $T = 50$ let. Po jednoduchých úpravách dostaneme

$$r_1^3 = \frac{\varkappa M_2}{\omega^2 (1 + M_1/M_2)^2}, \quad r_2^3 = \frac{\varkappa M_1}{\omega^2 (1 + M_2/M_1)^2}.$$

Dostáváme vzdálenost hvězd od sebe

$$R = r_1 + r_2 = \left(\frac{\varkappa (M_1 + M_2) T^2}{4\pi^2} \right)^{1/3},$$

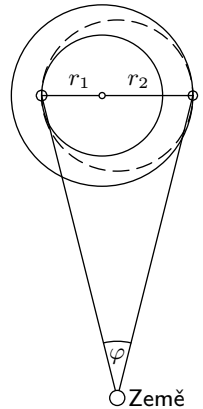
což je třetí Keplerův zákon v přesném znění.

Označíme-li φ úhel, který svírají složky dvojhvězdy při pozorování, platí pro vzdálenost x dvojhvězdy od Slunce

$$x = \frac{R/2}{\operatorname{tg}(\varphi/2)} \approx \frac{R}{\operatorname{tg} \varphi} \approx \frac{R}{\varphi},$$

kde malý úhel φ je v radiánech. Po číselném dosazení vychází $x = 2,4 \cdot 10^{12}$ km = 16 000 AU, což je šestnáctina vzdálenosti nejbližší hvězdy od Slunce. V našem zadání se vyskytla menší chyba. Úhlová vzdálenost měla být zadána jako 5 vteřin, nikoliv 5 minut. Po dosazení $\varphi = 5''$ vyjde vzdálenost od Slunce $x = 1,4 \cdot 10^{14}$ km = 15 ly.

V řešení jsme nepotřebovali údaj o ohniskové vzdálenosti dalekohledu. Z informace o spektrálních čarách jsme zjistili postavení dvojhvězdy vzhledem k Zemi. Z hmotností složek a periody oběhu jsme určili vzdálenost složek dvojhvězdy od sebe. Konečně vzdálenost dvojhvězdy od Slunce jsme stanovili ze znalosti o úhlové vzdálenosti jejich složek.



Obr. 1.
Pozorování
dvojhvězdy ze
Země.

Hmotnost systému vystupuje ve vztahu pod třetí odmocninou. Tedy relativní chyba určení hmotnosti se na celkový výsledek přenáší z jedné třetiny. Ostatní veličiny (úhel a čas) jsme schopni měřit velmi přesně, takže se v celkové chybě také výrazně neprojeví.

Většina došlých řešení byla správná. Někteří řešitelé opomenuli diskutovat vliv chyby určení hmotností a téměř nikdo neuvěd, jak jednotlivé zadané informace použil/nepoužil při řešení úlohy.

Zdeněk Kučka

`zdenek@fykos.mff.cuni.cz`